პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ.პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კ-ის და ცაკის ორგანო

ფასი 10 კაპ.

შაბათი 9 იანვარი 1937 წ. № 7 (4809)

დღეს გაზეთში:

— ამხანაგმა სტალინმა მიიღო გერმანელი მწერალი ლ. ფეიხტვანგერი
— ვიბრძოლოთ მშენებლობის მაღალი ხარისხისათვის (მოწინავე)
— ქართული ხელოვნების დეკადა მოსკოვში
— მახარაძელთა გამარჯვება
— ნ. ოვსიანიკოვი — პირადი საკუთრება და მემკვიდრეობის უფლება (ფელეტონი)
— ეძ. დ. ღვინეფაძე — „წიგნი საჭიმაო" (ფელეტონი)
— შ. დადიანი — კვლევითი ზოოტექნიკური მუშაობა საქართველოში (ფელეტონი)

უცხოეთში:
— გააფთრებული ბრძოლა მადრიდისათვის
— მადრიდის დაცვის კომიტეტის ცნობა
— გერმანიის სომაგრეები პოლონეთის საზღვარზე
— საფრანგეთ-თურქეთის მოლაპარაკება ალექსანდრეტის სანჯაყის შესახებ.

ამხანაგმა სტალინმა მიიღო გერმანელი მწერალი ლ. ფეიხტვანგერი

გუშინ, 8 იანვარს, ამხანაგმა სტალინმა მიიღო გერმანელი მწერალი ლ. ფეიხტვანგერი.

საუბარი გაგრძელდა სამ საათზე მეტს.

ესპანეთის მთავრობის ჯარების ინტერნაციონალური ბრიგადის მებრძოლები უნივერსიტეტის ქალაქის პოზიციებზე, მადრიდის ფრონტზე.

ფოტო „სოიუზფოტოსი"

ვიბრძოლოთ მშენებლობის მაღალი ხარისხისათვის

კაცობრიობის განვითარების ისტორიას არ ახსოვს მშენებლობის ისეთი ტემპები, როგორიც ჩვენს გამარჯვებულ სოციალიზმის ქვეყანაშია. ჩვენ გვეხერხება არა მარტო სწრაფი მშენებლობა, არამედ მივაღწიეთ მშენებლობის ხელოვნების მაღალ მწვერვალებს. ახალ ნაგებობებს ჩვენში თავისი შინაარსით, სილამაზით და გემოვნებით განცვიფრებაში მოჰყავს მთელი მსოფლიო. მოსკოვის მეტროპოლიტენი, არქიტექტურის ეს იშვიათი ნიმუში, ამის ნათელი მაჩვენებელია, თუ ხელოვნების რა ძეგლების აგება შეუძლია გამარჯვებულ პროლეტარიატს.

სოციალიზმის გამარჯვების ხანა ძლევამოსილი მშენებლობის ხანაა. ქარხანა გიგანტები, მრეწველობის ვეებერთელა კომბინატები, ახალი ქალაქების მშენებლობა, ძველი ქალაქების რეკონსტრუქცია, სარკინიგზო და საგზაო მშენებლობანი და სხვა, რასაც ათეული მილიარდები მოხმარდა თავისი მასშტაბით აკვირვებს კაცობრიობას.

ჩვენი ორდენოსანი რესპუბლიკა მშენებლობის ტემპებით არ ჩამორჩება მომძე რესპუბლიკებს. ათობით ისეთ უდიდესი საწარმონი, ასობით — შუათანა და წვრილი საწარმონი, სახეშეცვლილი და რეკონსტრუირებულია ძველი საწარმოები, ძველი ქალაქები, გაყვანილი იქნა ახალი სარკინიგზო ხაზები და შტოები, ახალი საჭაპანო გზები, აგრო მუშათა და სტუდენტთა ქალაქები, საკურორტო და ჯანმრთელობის დაცვის ცენრები და სხვ. ასეთლობით გამოიზარდა მშენებელთა კვალფიციური კადრები, შეიქმნა საალმშენებლო და საპროექტო ორგანიზაციები, საქართველოში მუშაობენ და მშენებლობას ეწევიან ათეული საალმშენებლო ორგანიზაციები, რომელთაც მოეპოვებათ მშენებლობის მდიდარი პრაქტიკა, ჰყავთ გაწაოდილი მშენებელი მუშები, ინჟინერ-ტექნიკოსები, გამოჩნილი რიგითი საალმშენებლო მექანიზმები და სხვ.

მაგრამ ყოველივე ეს როდი ნიშნავს, რომ ამ მხრივ ყველაფერი რიგზე გვაქვს, ჩვენი მშენებლობის ბოლშევიკური ტემპებს ჯერ კიდევ ყველგან ვერ შევუთავსეთ ბრძოლა იაფი და მაღალხარისხოვანი მშენებლობისათვის, მშენებლობის მაღალი ღირებულება მძიმე ტვირთად აწევს სახელმწიფოს, ხშირად მშენებლები აშენებენ ცუდად, უხარისხოდ, ზოგჯერ კი არღვევენ დაწესებულ ვადებს.

ავიღოთ, მაგალითად, მშენებელი ორგანიზაცია „საქარხმშენი". გასულ წელს მას უნდა აეთვისებინა 21 მილიონი მანეთი, მაგრამ სამეურნეო წელი გარღვევით დაასრულა, აითვისა მხოლოდ 18 მილიონი მანეთი. „საქარხმშენის" ხელმძღვანელობამ ვერ უზრუნველჰყო რეალიზაცია საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის და სახკომსაბჭოს 1936 წლის 11 თებერვლის დადგენილებისა მშენებლობის გაიაფების შესახებ. 1935 წელთან შედარებით 1936 წელს მშენებლობის თვითღირებულება 13 პროცენტით შემცირების ნაცვლად შემცირებულია 9,8 პროცენტით, შრომის ნაყოფიერების ზრდის გეგმა შესრულებულია 90 პროცენტით.

ზოგი საალმშენებლო ობიექტის მშენებლობის ვადა დარღვეულია. მაგალითად, ჭუთაისის აბრეშუმის კომბინატის და „მკერავის" მშენებლობის გეგმა გ. წელს შესრულებულია 68 პროცენტით, თბილისის „მკერავის"—60 პროცენტით, ჰიდნურდება ჰიათურის ზოგი საალმშენებლო ობიექტის მშენებლობაც. მაგრამ ამაში მარტო „საქარხმშენი" არ მიუძღვის ბრალი, დამნაშავე არიან თვით შემკვეთელი ორგანიზაციებიც. ისინი დროზე არ იძლევიან მშენებლობის პროექტს და ხარჯთაღრიცხვას, დროზე არ აფინანსებენ მშენებლობას და სხვ.

თითქმის ასეთივე მდგომარეობაა „საქმშენშიაც". მათ 23 მილიონ მანეთის ნაცვლად აითვისეს 18 მილიონი მანეთი. მშენებლობის თვითღირებულება 11 პროცენტის ნაცვლად შეამცირეს 5,4 პროცენტით. მშენებლობის ვადები აქაც დარღვეულია. ცალკე ობიექტებმა, როგორიცაა წიგნის სასახლის მშენებლობა, გორის და ხაშურის რაიაალმასკომის მშენებლობანი და სხვა, 1936 წელს გეგმა 45-50 პროცენტით შეასრულეს.

მშენებლობის მაღალ ტემპებს ვერ დაიკვეხნის „საქკურორტმშენიც". მათ გასული წლის გეგმა 95,5 პროცენტით შეასრულეს, მორჯომის და წყალტუბოს საალმშენებლო ობიექტებზე დარღვეულია მშენებლობის ვადები. შედარებით უკეთ აქვს საქმე თბილისის საბჭოს საალმშენებლო ორგანიზაცია „ინჟმშენს". აქ წლიური გეგმა 100 პროცენტით შეასრულეს, აითვისეს გეგმით გათვალისწინებული 32 მილიონი მანეთი, წლის განმავლობაში დაზოგეს 4 მილიონი მანეთი, მშენებლობის თვითღირებულება 11,9 პროცენტის ნაცვლად 1935 წელთან შედარებით 15 პროცენტით შეამცირეს.

მშენებლობის ტემპების დაჩქარებას, სამუშაოთა ხარისხის გაუმჯობესებას და მშენებლობის გაიაფებას მივაღწევთ მხოლოდ მაშინ, როცა მშენებლობაზე ღრმად დავნერგავთ სტახანოვურ მოძრაობას, როცა შენების სტახანოვურად დავიწყებთ. ეს ჯერჯერობით ჯერ კიდევ ქარგად არა აქვთ შეთვისებული მშენებელ ორგანიზაციებს. მათ დღემდე ვერ მიაღწიეს საალმშენებლო ობიექტებზე სტახანოვური მოძრაობის ფართოდ გაშლას, სტახანოველთა რიცხვი მშენებელ მუშებში მცირეა, სტახანოვური ბრიგადები არ არის თბილისში. „საქმშენის" 650 მშენებელი მუშიდან სტახანოველია 134. „ინჟმშენის" 1700 მუშიდან სტახანოველია 26 პროც., „საქკურორტმშენის" მუშათა მხოლოდ 16 პროცენტი მუშაობს სტახანოვურად. ტექპრომპავშირის წრეები ჯერ კიდევ ცუდად მუშაობენ. ამ წრეებში მუშათა ძალიან მცირე პროცენტია ჩაბმული. მთელ რიგ საალმშენებლო ობიექტებზე მშენებელ მუშათა ყოფაცხოვრების პირობები მოუწესრიგებელია, საერთო საცხოვრებლები მოუწყობელია და სხვ. ყოველივე ეს გავლენას ახდენს მუშაობის ხარისხზე.

საალმშენებლო ორგანიზაციებმა საფუძვლიანად უნდა გარდაჭრან მუშაობა. ეს კი შესაძლებელი იქნება მაშინ, როცა მივაღწევთ სტახანოვური მოძრაობის ფიქრო ღრმად დანერგვას მშენებლობებზე. როცა უფრო მეტად შეიარაღებენ მშენებლობებს მექანიზმებით, როცა უკეთ მოვაწყობთ შრომის ორგანიზაციას, უფრო მეტად ვიზრუნებთ მუშათა ტექნიკური დონის ამაღლებისა და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებისათვის.

საქართველოს საალმშენებლო ორგანიზაციებს 1937 წელში გაცილებით უფრო დიდი სამუშაოები აქვთ, ვიდრე გასულ წელს ჰქონდათ. ამოცანა ის არის, რომ ჩვენმა მშენებლებმა მიმდინარე წელში ისწავლონ უფრო იაფად, უკეთესად და სწრაფად შენება, რომ ნაგებობანი უკეთესი ხარისხის და უკეთესი გემოვნებისა იყოს.

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოსა და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტში

კალინინის, დასავლეთის, კურსკის, სტალინგრადის, გორკის ოლქებში, ჩუვაშიის, მარიის და ყალმუხთა ასს რესპუბლიკებში, კაზახთა სს რესპუბლიკაში, ბელორუსიის სს რესპუბლიკაში, საქართველოს სს რესპუბლიკაში, სრ.ძხეთის სს რესპუბლიკასა და უზბეკთა სს რესპუბლიკაში კურის ვაჭრობის შესახებ.

იმასთან დაკავშირებით, რომ **კალინინის, დასავლეთის, კურსკის, სტალინგრადის, გორკის ოლქებმა, ჩუვაშიის, მარიის და ყალმუხთა ასს რესპუბლიკებმა, კაზახთა სს რესპუბლიკამ, ბელორუსიის სს რესპუბლიკამ, საქართველოს სს რესპუბლიკამ, სომხეთის სს რესპუბლიკამ და უზბეკთა სს რესპუბლიკამ** შეასრულეს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოსა და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ მათთვის დაწესებული პურის ჩაბარების წლიური გეგმები და უზრუნველჰყვეს თავიანთი თავი თესლით საგაზაფხულო თესვისათვის, სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭომ და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა დაადგინეს ნება დართონ მოხსენებული ოლქებისა და რესპუბლიკების კოლმეურნეობებს, კოლმეურნეებსა და მშრომელ ერთპიროვნულ მეურნეებს დაუბრკოლებლივ აწარმოონ თავიანთი პურის (ფქვილად, მარცვლად და გამომცხვარ პურად) მიყიდვა კოოპერატიული ორგანიზაციებისათვის, აგრეთვე მისი გაყიდვა საქალაქო და სასოფლო ბაზრებსა და რკინიგზების სადგურებზე.

ინგლისის სამხედრო გემების გაძლიერება

რომი, 7 იანვარი (საქდესი). გაზეთ „სტამპის" ცნობით მიუხედავად ოფიციალური ორგანოების რწმუნებებისა, რომ ინგლისი გართულებათა შემთხვევაშიაც კი ნეიტრალიტეტს დაიცავსო, — ხმელთაშუა ზღვაში უკვე დაწყებულია ინგლისის სამხედრო გემების გადაჯგუფება. 5 იანვარს მალტიდან გიბრალტარისაკენ გავიდნენ კრეისერები „სუსექსი" და „არეტუზა", აგრეთვე ტორპედომსნების მესამე ფლოტილია. 6 იანვარს იქითკენვე გემგზავრება სახაზო გემი „კუინ ელიზაბეტ".

ოპერისა და ბალეტის თბილისის სახელმწიფო თეატრის ახალი ბრწყინვალე დადგმა

„დარეჯან ცბიერის" წარმოდგენას დაესწრნენ ამხანაგი სტალინი, პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელები

მოსკოვი, 7 იანვარი (საქდესი). გუშინ სახელმწიფო აკადემიური დიდი თეატრის სცენაზე ოპერისა და ბალეტის თბილისის სახელმწიფო თეატრმა, განაგრძო რა ქართული ხელოვნების შესანიშნავი დეკადა, უჩვენა საქართველოს სახალხო არტისტის მ. ა. ბალანჩივაძის ოპერა „დარეჯან ცბიერი", საქართველოს სახალხო არტისტის ა. წუწუნავას დადგმით.

წარმოდგენას დაესწრნენ ამხანაგები: სტალინი, მოლოტოვი, ვოროშილოვი, კაგანოვიჩი, ორჯონიკიძე, მიქოიანი, ზრუშჩოვი, შკირიატოვი, ბერია.

ოპერა „დარეჯან ცბიერის" სუჟეტად აღებულია ცნობილი ქართველი კლასიკოსი მწერლის აკაკი წერეთლის დრამატული პოემა. ოპერის მუსიკა, როგორც „დაისში", ღრმად არის გამსჭვალული ხალხური სულით. იგი ფრიად მელოდიურია, აღსავსეა ხალხური ჰანგების ლირიზმით.

წარმოდგენას დიდი წარმატება ჰქონდა. ეს წარმატება დამსახურებულია სახალხო არტისტის ა. წუწუნავას საუცხოო დადგმით, ორკესტრის ოსტატური დაკვრით დირიჟორი შ. აზმაიფარაშვილის ხელმძღვანელობით და შემსრულებელთა მთელი ანსამბლის საუცხოო თამაშით. ისე, როგორც „დაისში" ამ წარმოდგენაში განსაკუთრებით გამოირჩეოდა შესანიშნავი ცეკვა და გუნდი, რომელნიც ბრწყინვალედ ახასიათებდნენ საქართველოს ხელოვნებას.

საზოგადოება მხურვალედ ხვდებოდა წარმოდგენის ყოველ მოქმედებას. წარმოდგენის დასასრულს მთელი დარბაზი მქუხარე ტაშით მიესალმა თეატრის კოლექტივს, დამდგმელებსა და კომპოზიტორ მ. ბალანჩივაძეს.

მსახიობებმა და მაყურებლებმა საღამოს დასასრულს მქუხარე და აღფრთოვანებული ოვაცია გაუმართეს ამხანაგ სტალინს და პარტიის და მთავრობის ხელმძღვანელთ.

გააფთრებული ბრძოლა მადრიდისათვის

მადრიდის დაცვის კომიტეტის ცნობა

პარიზი, 7 იანვარი (საქდესი). მადრიდის დაცვის კომიტეტი დღეს იუწყება:

„გუშინ პოსუელო დე ალარკონელ პლანტიოს - ლას როსას რაიონში დაწყებული ბრძოლა მთელი ღამის განმავლობაში გრძელდებოდა. გერმანიისა და მაროკოელთა ჯარები, რომლებიც ამ რაიონში არიან თავმოყრილი და რომლებსაც დიდძალი ტანკები უწევენ დახმარებას, ძლავრად აწვებიან ჩვენს ხაზებს. მთავრობის ჯარები, რომლებიც ძლიერ გამაგრდნენ თავიანთ პოზიციებზე გადამწყვეტ და ეფექტიურ წინააღმდეგობას უწევენ მტრის შეტევას. მტერმა დიდი ზარალი ნახა განსაკუთრებით იმ ბრძოლებში, რომლებიც ლას როსას ირგვლივ სწარმოებს.

ჩვენ ხელთ ვიგდებთ შეამბოხეთა ერთერთი ტანკი".

ლონდონი, 7 იანვარი (საქდესი). რეიტერის სააგენტოს მადრიდელი კორესპონდენტის გადმოცემით, მადრიდის დაცვის კომიტეტის თავმჯდომარემ მიახამ დღეს პრესის წარმომადგენლებს განუცხადა: ყველაზე გააფთრებული ბრძოლები სწარმოებდა, კერძოდ, ლას როსას რაიონში (მადრიდიდან ჩრდილო-დასავლეთით). მთავრობის ჯარებს წინააღმდეგ, განაცხადა მიახამ, დგას 10 ათასი კაცისაგან შემდგარი გერმანიის ჯარი, რომელიც შეიარაღებულია სამხედრო ტექნიკის უკანასკნელი სიტყვის მიხედვით.

ესპანეთის ფრონტებზე

ლონდონი, 6 იანვარი (საქდესი). რეიტერის სააგენტოს ბარსელონელი კორესპონდენტის გადმოცემით, სამხრეთის ფრონტზე ლოპერასა და მონტოროში მთავრობის 20 თვითმფრინავმა ყუმბარები დაუშინა მეამბოხეთა პოზიციებს.

როგორც „დეილი ტელეგრაფის" მადრიდელი კორესპონდენტი გადმოგვცემს, გუშინ მადრიდის თავზე ბრძოლის დროს ჩამოაგდეს მეამბოხეთა 6 თვითმფრინავი, რომელთაგან სამ თვითმფრინავზე გერმანელი პილოტები ისხდნენ.

„ნიუს ქრონიკლის" მადრიდელი კორესპონდენტის გადმოცემით, გუშინ შეაჩერეს, რომ მეამბოხეთა მოწინავე ნაწილებს მეთაურობენ გერმანელი ოფიცრები. კორესპონდენტის სიტყვით, მთავრობის ჯარები განაგრძობენ ნელ წინსვლას ვილავერდეს რაიონში (მადრიდიდან სამხრეთ-დასავლეთით).

ბილბაო, 7 იანვარი (საქდესი). ასტურიის ფრონტზე პუერტო-დე პონტონის რაიონში (რიანოდან ჩრდილო-აღმოსავლეთით) მთავრობის ჯარებმა დაიკავეს სოფლები სოტო, ვალდეონი და პენიას დე ეუროპას მთების სამხრეთი ფერდობები, რომლებსაც სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვთ.

სანტანდერის ფრონტზე მეამბოხენი ცდილობდნენ კვლავ დაეკავებინათ დაკარგული პოზიციები პიკო დე ესპინოსაში (ვილარკაიოს ჩრდილოეთით), მაგრამ უკუგდებულ იქნენ და ბრძოლის ველზე დატოვეს მრავალი მოკლული და დაჭრილი.

მადრიდის ფრონტებზე

მადრიდი, 7 იანვარი (საქდესი). გუშინდელ საღამოს ნაკრებ ცნობაში ნათქვამია, რომ მადრიდის ფრონტებზე მთელი დღის განმავლობაში სწარმოებდა ძლიერი ბრძოლა ბოსკე დე რემისასთან, ელ პლანტიოს სამხრეთ-დასავლეთით. რესპუბლიკელები ინარჩუნებდნენ თავის პოზიციებს საღამომდე, რის შემდეგ დაიხიეს სარდლობის მიერ წინასწარ დასახული ხაზისაკენ.

იტალიის ჯარებს ფარულად ჰგზავნიან მეამბოხეთა დასახმარებლად

ლონდონი, 7 იანვარი (საქდესი). „დეილი ექსპრესის" რომაელი კორესპონდენტის ცნობით, იტალიის ჯარებს ესპანეთში გზავნიან იმ გემებით, რომლებიც ნომინალურად დაიარებიან აღმოსავლეთ აფრიკისაკენ. ამ ჯარებს გადმოსხამენ ხოლმე ტობრუკის ნავსადგურში (ლიბია) და იქ ჩასვამენ ადგილობრივ ჯარების სათანადო რაოდენობას, რომლებსაც აღმოსავლეთ აფრიკაში ჰგზავნიან. შემდეგ იგივე გემები ბრუნდებიან ტობრუკს, სადაც გემზე სხვამენ იტალიელებს ესპანეთს მარკოში გადასაყვანად. ყოველივე ამას სჩადიან იმ მიზნით, რომ დაჰფარონ იტალიის ჯარების ნაწილების გაგზავნა ესპანელ მეამბოხეთა არმიაში.

ხელშეკრულება გერმანიასა და მეამბოხეთა წარმომადგენლებს შორის

ვარშავა, 7 იანვარი (საქდესი). პოლონეთის დეპეშათა სააგენტოს ბერლინელი კორესპონდენტი გადმოგვცემს შემდეგ ცნობას:

„ბერლინის ზოგიერთ პოლიტიკურ წრეში ამტკიცებენ, რომ გერმანიის მთავრობის ამასწინანდელ მოლაპარაკებას ესპანეთის მეამბოხეთა წარმომადგენლებთან შედეგად მოჰყვა დროებითი ხელშეკრულების დადება, რომლითაც გერმანიას უფლება ეძლევა აწარმოოს რკინის მადანის საბადოების ექსპლოატაცია ესპანეთის მაროკოში. გერმანიაში ამ მადანის გადატანა მოხდება გერმანიის გემებით, რომლებსაც დაიცავენ გერმანიის სამხედრო გემები. ამ ხელშეკრულების საფუძველზე გერმანიამ 1937 წელს უნდა მიიღოს 1 მილიონი ტონა რკინის მადანი".

საფრანგეთ-თურქეთის მოლაპარაკება ალექსანდრეტის სანჯაყის შესახებ

ანკარა, 6 იანვარი (საქდესი). ანატოლიის დეპეშათა სააგენტოს ცნობით, თურქეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა თეოფიკ რუშტი არასმა სახალხო პარტიის საპარლამენტო ფრაქციის სხდომაზე გააკეთა მოხსენება იმ მოლაპარაკების შესახებ, რომელიც სწარმოებდა უენევასა და პარიზში ალექსანდრეტის სანჯაყის საკითხზე.

თეოფიკ რუშტი არასმა აღნიშნა თავისი საუბარი საფრანგეთის პრემიერ მლიუმთან, რომელიც დაეინებით მოითხოვდა საკითხის მშვიდობიან მოწესრიგებას, რომ კარგი ურთიერთობა დარჩენილიყო საფრანგეთსა და თურქეთს შორის. არასის სიტყვით, მლიუმმა წინადადება მისცა თურქეთის მთავრობას განეხილა საფრანგეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მიერ წარდგენილი სტატუტი, რომელიც დააკმაყოფილებდა თურქეთს. არასმა უპასუხა, რომ თურქეთი მაქსიმალური კეთილი სურვილით განიხილავდა ამ წინადადებას. მლიუმი დაპირდა რომ დაუყოვნებლივ აცნობებდა ამას საგარეო საქმეთა სამინისტროს და რომ ეს პროექტი გადაეცემოდა თურქეთის მთავრობას. შემდეგ, არასის სიტყვით, საფრანგეთის ელჩმა, რომელიც 5 იანვარს დაბრუნდა პარიზიდან, განაცხადა, რომ არავითარი წინადადება არ ჩამოუტანია, მაგრამ იგი დაუყოვნებლივ დაუკავშირდება თავის მთავრობას და შესძლებს 2—3 დღის შემდეგ მოგვცეს პასუხი.

არასის განცხადებიდან, სწერს სააგენტო, ჩანდა, რომ არ შეიძლება იმის გათვალისწინება, თუ როგორ წავა საქმე. დეპუტატები აგრეთვე საფრანგეთის მთავრობის მოქმედებას მოლაპარაკების დროს და აღნიშნავდნენ, რომ თურქეთის საზოგადოებრივი აზრი უფრო ნათელ და ზუსტ პროცედურას ისურვებდა. ორატორები არ მალავდნენ თავის გაოცებასა და უკმაყოფილებას: თეოფიკ რუშტი არასმა გამოსთქვა აზრი, რომ საჭიროა დამშვიდებით ვადაეწიოთ თვალყური ამბების ბოლომდე განვითარებასო.

გერმანიის ფლოტი მზვერავის როლში

ლონდონი, 7 იანვარი (საქდესი). ინგლისის გემ „ეტრიბის" ეკიპაჟს ერთერთმა მეზღვაურმა „მორნინგ პოსტის" ლივერპულელ კორესპონდენტთან საუბრის დროს დაადასტურა, რომ გერმანიის სამხედრო გემები ეწევიან დაზვერვას მეანბოხეთა სასარგებლოდ და აწვდიან მათ ცნობებს ესპანეთის წყლებში უცხოეთის გემების შესახებ. როდესაც ინგლისის გემი „ეტრიბი" შეამბოხეთა ტრალერებმა გაახერეს და შემდეგ მან განაგრძო გზა, მას გვერდით ჩაუარა გერმანიის სამხედრო გემმა.

„ეტრიბმა" სალუტი მისცა ბაირაღით, ხოლო გერმანიის სამხედრო გემი, ჩაუარა რა ინგლისის გემს, ვიშინეე უკან დაბრუნდა. მეზღვაურის სიტყვით, როგორც სჩანს, გერმანიის ამ გემმა გადასცა ცნობები „ეტრიბის" შესახებ ესპანელ მეამბოხეთა ტრალერებს.

◇ ◇ ◇

გერმანიის სიმაგრეები პოლონეთის საზღვარზე

ვარშავა, 7 იანვარი (საქდესი). გერმახიის ავიაციის სამინისტრომ აკრძალა როგორც გერმანიის, ისე უცხოეთის სამოქალაქო თვითმფრინავების ფრენა მდინარე ვარტა-ს და ოდერს შუა მდებარე რაიონში, რომელიც პოლონეთის საზღვარს ეკვრის. ამასთან დაკავშირებით „გონეც ვარშავსკი" ათავსებს თავისი ბერლინელი კორესპონდენტის სტატიას სათაურით: „გერმანია პოლონეთის საზღვარზე ამენებს საფორტიფიკაციო ნაგებობებს".

კორესპონდენტი სწერს:

„მოცემული რაიონი წარმოადგენს ზოლს, რომელიც წამოყენებულია კიუსტრინისა და ოდერის ფრანკფურტის სიმაგრეების წინ. იგი იცავს მათთან მისასვლელებს. ამ რაიონში საფორტიფიკაციო სამუშაოების მიზანია შეჰქმნას პოლონეთის საზღვარზე მოწინავე თავდაცვის ხაზი, რომელიც შეაჩერებს პოლონეთის შეტევის პირველ მიწოლას, მიმართულს პოზნან-ბერლინის ხაზით. თავდაცვის მეორე ხაზს წარმოადგენს მდინარე ოდერზე აგებული სიმაგრეთა ზოლი:.. ზემოალნიშნულ რაიონში სწარმოებდა მიწის რაღაც საოდუმლო სამუშაოები. უამრავ მუშტარებელს მოჰქონდა ლანდშაფტს, ციურიხატუსა და კროსენში ცემენტი და ფურცლოვანი ფოლადი. ამ რაიონში აგრეთვე გაიგზავნა მესანგრეთა მრავალი ნაწილი და შექმნილია შრომის რამდენიმე ბანაკი. დიდი საფორტიფიკაციო სამუშაოების დამთავრების შემდეგ პოლონეთის საზღვრის გასწვრივ იქმნება ძლიერი გამაგრებული რაიონი, რომლის მოწინავე ნაწილს წარმოადგენს თავდაცვის ხაზი ლანდსბერგსა და კროსენს შორის, ხოლო ბაზას — კიუსტრინის და ოდერის ფრანკფურტის სიმაგრეები. სიმაგრეთა ეს მძლავრი სისტემა უზრუნველჰყოფს გერმანიის არმიის ფლანგს პოლონეთის საზღვრის პირობებზე იერიშის მიტანის შემთხვევაში, აგრეთვე ძნელად გადასალახავ ზღუდეს ამავე თავს პოლონეთიდან ბერლინს მიმავალ გზაზე.

სვასტიკის ნიშნით

ვარშავა, 7 იანვარი (საქდესი). გაზეთ „კურიერ ვარშავსკი" ათავსებს თავისი სევილიელი კორესპონდენტის წერილს სათაურით „სევილია სვასტიკის ნიშნით". მთავარი, რაც ამ კორესპონდენტს თვალში უცხა სევილიაში, ეს არის გერმანიის სამხედრო წრეების ბატონობა. კორესპონდენტი სწერს:

„სალამანკაში ვნახე ბევრი გერმანელი. ბევრი გერმანელი ვნახე ბურგოსსა და ავილაშიც, მაგრამ სევილიაში ჩასვლის შემდეგ ალმოჩნდა, რომ მე არავითარი წარმოდგენა არ მქონია ესპანეთში გერმანიის ინტერვენციის ნამდვილ ოდენობაზე. მე თვალი საბოლოოდ მხოლოდ სევილიაში ამეხილა. სევილია სავსეა გერმანელებით. მათ ასობით შეხვდებით ქუჩებში. მთელი კოლონები მიმოდიან ქალაქში და მღერიან ფაშისტურ ჰიმნებს. ყველა კაფესა, სასტუმროსა და რესტორანში ისმის გერმანული ლაპარაკი. მთელ ავიაციას, მოტორიზებულ რაზმებს, სატელოსნოებს, კავშირგაბმულობას ძომსახურებას უწევენ გერმანელები. ცხადია, რომ ყველა ისინი — პროფესიონალი სამხედრო პირები არიან.

საუბარი დიდი სვალინის ცხოვრებისა და მუშაობის შესახებ ბათომში

ბათომი, 8 იანვარი (საქდესი). 5 იანვარს „ბლავნეფტის" ბაზაზე შედგა საღამო, რომელიც მიეძღვნა დიდი სტალინის მიერ რსდმპ ბათომის პირველი ლენინურ-ისკრული მიმართულების კომიტეტის ორგანიზაციის 35 წლისთავს.

ლოზუნგებით, პლაკატებით და ბელადთა პორტრეტებით მორთულ საკარნო კლუბში თავი მოიყარა ახალგაზრდობამ და წარმოების 120 ძველმა მუშამ, რომელთაც აქვთ საწარმოო სტაჟი ბრანაკლებ 20 წლისა.

ნაშუაღამევამდე გაგრძელდა შეგობრული საუბარი მშრომელთა ბელადის — ამხანაგ სტალინის ცხოვრებისა და მუშაობის შესახებ 1901-1902 წლებში.

მოგონებებით პირველი გამოვიდა შემანქანე ინტერებიანი, რომელსაც აქვს ბაზაზე მუშაობის 55 წლის საწარმოო სტაჟი, პარტიის წევრი 1917 წლიდან და ბათომის 1902 წ. 9 მარტის დემონსტრაციის აქტიური მონაწილე.

იგი ტრიბუნაზე შესცვალა ბაზის ყველაზე ძველმა ნავთჩამსხმელმა მუშამ 56 წლის საწარმოო სტაჟით, სულძთლად თოვლივით გათეთრებულმა მოხუცმა შიმანსკიმ. შემდეგ გამოვიდნენ: ნავთჩამსხმელი დიმიტრი ნადარეიშვილი, 53 წლის საწარმოო სტაჟით; მემანქანე ლავრენტი კაჭახიძე; ნავთჩამსხმელი სამსონ ფაჩულია; ნავთჩამსხმელი გერასიმე კარამოვი; მემანქანე ვასილ ქუთათელაძე.

მათი ნაამბობი დამსწრეთა მეხსიერებაში აცოცხლებს იმ წლებიის სურათს, როცა ბათომის პროლეტარიატმა პირველად დაიწყო დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით თავისი ძალების შეგროვება თვითმპყრობლობისა და კაპიტალიზმის წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ბელადის სახელის ყოველ ხსენებაზე დამსწრენი ფეხზე ამდგარი მქუხარე ოვაციას მის მიმართ.

დაძაბული ყურადღებით ისმენენ ახალგაზრდობა მოხუცთა თვითეულ სიტყვას პარტიის საყვარელი ბელადის ამხანაგ სტალინის შესახებ.

ბაქოს ნავთობის ინდუსტრიის ისტორიის მუზეუმი

ბაქო, 8 იანვარი (საქდესი). ბაქოს ნავთობის ინდუსტრიის ისტორიის მუზეუმი, რომელიც ბაქოს ნავთობის ინდუსტრიის ისტორიის ყველაზე სრული მუზეუმია, ამ დღეებში გაიხსნება.

მუზეუმში მოთავსებულია ნავთობის ინდუსტრიის ისტორიის ყველა ეტაპის ასახვა. ნავთობის ინდუსტრიის ისტორიის ეტაპების ასახვა მოცემულია

ქართული ხელოვნების დეკადა მოსკოვში

კიდევ ახალი გამარჯვება

(მოსკოვი, ტელეფონით ჩვენი საკ. კორესპონდენტისაგან)

ქართული ხელოვნების დეკადის გუშინდელმა, მესამე დღემ თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრს ახალი ტრიუმფი მოუტანა. ისევე, როგორც პირველ წარმოდგენაზე, დარბაზი გაიჭედა ხალხით დიდი ხნით ადრე სპექტაკლის დაწყებამდე. დამსწრენი მოუთმენლად ელოდნენ მელიტონ ბალანჩივაძის ოპერის დაწყებას. პარტერში მაყურებელთა შორის არიან: საკავშირო პროფსაბჭოს გენერალური მდივანი ამხ. შვერნიკი, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი ი. მ. მოსკვინი, დიდი და მცირე თეატრების და მოსკოვის მხატვრული აკადემიური თეატრის ბევრი მსახიობი. ამ წარმოდგენაზე, ისე როგორც პირველზეც, ბევრი მუსიკალური კრიტიკოსი და გაზეთის წარმომადგენელია. ის იყო დირიჟორმა აზმაიფარაშვილმა აიწია თავისი ჯოხი და ორკესტრმა დაიწყო უვერტიურა, რომ მთავრობის ლოჟაში გამოჩნდნენ ამხანაგები: სტალინი, მოლოტოვი, კაგანოვიჩი, ორჯონიკიძე, მიქოიანი, ხრუშჩოვი, შკირიატოვი, ბერია. იმ წამსვე მთელი თეატრი ტაშის გრიალმა გააყრუა. დამსწრენი მიესალმებოდნენ ხალხთა დიდ ბელადს ამხანაგ სტალინს და პარტიისა და მთავრობის სხვა ხელმძღვანელებს.

პირველმა მოქმედებამ დიდი წარმატებით ჩაიარა. დიდი წარმატება ხვდა დავით გამრეკელს, რომელიც შგოსნის როლს ასრულებდა. მისმა მოხდენილმა ფიგურამ, საუცხოო გარეგნულმა მონაცემებმა, ძლიერმა სუფთა ხმამ ყველა დამსწრეზე დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა.

დიდი აღფრთოვანებით მეროდა ცირას როლს მსახიობი მალკოვა. ოდნავ უფრო სუსტად, ვიდრე ოპერა „დაისში", ჟღერდა ხმა ქუმსიაშვილისა, რომელიც ნიკოს როლს ასრულებდა. მჭუხარე ტაში გამოიწვია პირველი აქტის საფინალო ცეკვამ.

დარბაზი დიდი აღფრთოვანებით შეისალმა მალკოვას მეორე მოქმედებაში, მას შემდეგ, რაც მან თავისი განთქმული „ნანა" შეასრულა. ხშირად აჯილდოვებდნენ ტაშით მსახიობ ცომაიასაც, რომელიც დედოფალ დარეჯანის როლს ასრულებდა. საუცხოოდ ჩაიარა უკანასკნელმა მესამე აქტმაც. მაყურებლები მხურვალედ მიესალმნენ დ. გამრეკელს, რომელმაც დიდი აღფრთოვანებით შეასრულა მგოსნის როლი. წარმოდგენის დამთავრების შემდეგ დამსწრენი მჭუხარე ოვაციებით მიესალმნენ თბილისის ოპერის საუცხოო არტისტებს. ამხანაგი სტალინი და მისი ერთგული თანამებრძოლნი ლოჟაში მდგომი ტაშს უკრავდნენ არტისტებს. ფარდა დაეშვა, როდესაც იგი ხელახლა ასწიეს, სპექტაკლის მონაწილე ყველა არტისტები, გუნდის მსახიობები და კომპოზიტორი ბალანჩივაძე მთავრობის ლოჟისკენ მიმართულნი ტაშისცემით და ხელის ქნევით მიესალმნენ მშრომელი კაცობრიობის დიდ ბელადს. მთელი დარბაზი მყისვე შეუერთდა შვირფასი ბელადისადმი ულრმესი სიყვარულისა და ერთგულების ამ გამოვლინებას. რამდენიმე წუთის განმავლობაში მჭუხარე ოვაციები არ შეწყვეტილა.

O

ანტრაქტებში თქვენი კორესპონდენტი ესაუბრა ამ საუცხოო სადღესასწაულო სპექტაკლის ცალკე მაყურებლებს.

საკავშირო პროფსაბჭოს გენერალურმა მდივანმა ამხ. შვერნიკმა განაცხადა: „მე შესაძლებლობა მქონდა მომესმინა სპექტაკლი. ქართული ოპერა კლასიკურ ოპერებთან შედარებით როგორღაც განსაკუთრებით ატკბობს სმენას. მასში მოცემულია განსაკუთრებული ბგერები, რომელთა მოსმენის დროს უნებლიეთ აღტაცებაში მოდიხარ. მასობრივი ცეკვისაგან დაუვიწყარი შთაბეჭდილება დამრჩა. ეს სპექტაკლი დიდი მიღწევაა. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს მუშაობა რეჟისორ წუწუნავასი, რომელმაც შესძლო იშვიათი ნიჭის გამოჩენა.

O

სსრ კავშირის სახალხო არტისტმა ი. მ. მოსკვინმა განაცხადა: „ორი სიტყვა სავსებით გამოხატავს ჩემ შთაბეჭდილებას — ძალიან კარგია. ამ ოპერაში მუსიკა, სოლო, მასობრივი მოქმედებანი ორგანიულად დაკავშირებულია ერთმანეთთან და ერთ მხატვრულ მთელს წარმოადგენს. ვუსურვებ ოპერას შემდგომ წარმატებას".

O

ცნობილმა ლიტერატურულმა კრიტიკოსმა პროფ. ი. ი. ანისიმოვმა თქვენს კორესპონდენტს განუცხადა: „ბრწყინვალე და თავისებური მუსიკაა. იგი დამაჯერებელი, ვაჟკაცური და ღრმად ნაციონალურია".

O

დღეს მოსკოვის პრესა აღნიშნავს „დარეჯან ცბიერის" დიდ წარმატებას. „ტრუდ", „კომსომოლსკაია პრავდა", „ზა ინდუსტრიალიზაციუ", „კომუნისტიჩესკოე პროსვეშჩენიე", „რაბოჩაია მოსკვა", აფასებენ რა გუშინდელ სპექტაკლს, სწერენ საბჭოთა ქართული ხელოვნების საუცხოო აყვავების შესახებ. ისინი სწერენ, რომ ქართული დეკადის რაც უფრო მეტი დღე გადის, მით უფრო საგრძნობი ხდება სრულიად საბალხო კულტურული ზეიმი.

„პრავდა" ათავსებს დირიჟორ ნებოლსინის და მწერალ ვს. ვიშნევსკის სტატიებს. ამ სპექტაკლისადმი მიძღვნილ რეცენზიაში „პრავდა" სწერს, რომ „ამ ოპერის მუსიკა ნეიტრალური დაუსრულებელი ნაკადია და ამაშია მისი მთავარი ღირებულება. მუსიკის მხრივ ყველაზე საინტერესოა მეორე აქტი, რომელიც უდიდესი გულთბილობით, გულწრფელობით მელოდიურობით განსხვავდება. რეცენზიაში აგრეთვე აღნიშნულია ოპერის ზოგიერთი სტილიური ნაკლი და რომ მკაფიო მომენტებთან ერთად, რაც ნამდვილ ნაციონალურობას მოწმობს, მუსიკაში ზოგჯერ გაისმის ნაკლებად დამაჯერებელი მოტივები.

O

დღეს დიდ თეატრში შესდგება ქართული მუსიკის კონცერტი. ხვალ 9 იანვარს, მოსკოველები მოისმენენ ფალიაშვილის მეორე ოპერას „აბესალომ და ეთერს".

ოპერა „დარეჯან ცბიერი"—მ. ბალახჩივაძისა. პირველი აქტის დეკორაციის მაკეტი. („სოიუზფოტოს" საქ. განყ.)

ძლიერებით აღსავსე ხელოვნება

მოსკოვს უნახავს რუსთაველის საუცხოო თეატრი. მოსკოვს არ დავიწყდება საქართველოს ფილმებიც, რიტმიკულად მსუბუქნი, მოძრაობათა და სინათლით აღსავსენი. მოსკოვი შეხვედრია ამ მოძმე რესპუბლიკის ბრწყინვალე პოეტებს. ჩვენ ტაშს ვუკრავდით პავლე იაშვილსა და ტიციან ტაბიძეს.

ზაქარია ფალიაშვილი, ქართული ოპერის შემქმნელი საქართველოს მუსიკას ისმენდა მთებში, გზებზე, ბნელ ღამეში. მან შემოიარა თავისი სამშობლო. იგი აგროვებდა, მახსოვრებდა და იწერდა მუსიკას — გულისა და აზრის ვიბრაციას.

იგი მუშაობდა და ჰქმნიდა წლობით, ათეული წლობით — ცხრაასიანი წლების დასაწყისიდან. მან შეჰქმნა ხალხური ოპერების ნომუშები.

„დაისი". მტრედისფერი სისხამდილა ნაღვლიანი მელოდია, ოხვრა ნაღველიც სადღაც შორს ზურნაზე სრულდება. ღიაფერის ტანისამოსში გამოწყობილი ცქრიალა ქართველი ქალები. და შორიდან მოისმის ახალი მელოდია — ლაშქრობიდან მოძავალი მეომრის სიმღერა.

იგი უმღერის ერთერთ ქალიშვილს. მზად არის მის გულისათვის ძტრის ბანაკის შუაგულში შეიჭრას. მზად არის მის გულისათვის ღმერთს განუდგეს, მზად არის მის გულისათვის ჯოჯოხეთში ჩაეშვას.

რა ფერადოვანია ხალხის ეს ჯგუფები? რა რიტმულად მოძრაობენ შავტანსაცმლიანი და ვერცხლით მოსარმული მეომრები. რა საოცარია ფერხულის დიალ, ეს — ცოცხალი კავკასიაა, ეს — საქართველოა, ეს მისი სიხარული, სიცილი, მისი ღვინო, მისი ჯანსაღობაა.

მთებიდან მოულოდნელად მოვიდა კაცი. სწორედ მას მოაქვს უბედურება. შიში და მწუხარება მოჰბერს მისგან.

ღამით თავის სახლთან ქალიშვილი ემუდარება ბედს. ეს ოპერის ერთერთი საუკეთესო არიაა, ლირიზმით აღსავსე.

მთასა და ბარში გაისმის საომარი ძახილი. ქართველ მეომართა თავმოყრა, ხალხის ჭორალი ომში წასვლის წინ. ფიგურებისა და ჯგუფების მთელი გამოკვეთა მეხსიერებაში გრჩება.

მე ვფიქრობ, რომ ამ სცენის დროს დიდი თეატრის მიწყნარებულ დარბაზში არაერთხელ უფიქრია მაყურებელს იმაზე, თუ როგორ აღსდგება კავკასია, როგორ აღსდგება მთელი ჩვენი ქვეყანა, როცა მტერი ხელს შეახებს ჩვენს საზღვრებს, სახლებს, უფლებებსა და პატიოსნებას.

მოსულიც მზადაა ხალხთან ერთად წავიდეს საომრად. იგი ფისცა სდებს ზეაღმართული ხმლით. მაგრამ, როცა ხედავს ქალიშვილსა და თავის მეტოქეს, მას ყველაფერი ავიწყდება. იგი იძრობს ხმალს. გააფთრებული, იგი შეაჩეხებს ადამიანებს. ქვემოდ, ბარიდან განუწყვეტლივ ამოდიან მეომრები.

ისინი სიმღერით მიდიან მტრისზე. ეჭვით დაბრმავებული, მოსული შედრკა, სინიდისის ქენჯნა იგრძნო, დაბარა ხმალი.

იგი და მისი მეტოქე საჭირო არიან სამშობლოსთვის.

ეს მაღალი დრამატიზმის მომენტია...

მაგრამ კიდევ რამდენიმე წამი, და ბოსტს კვლავ იპყრობს ძველი კაცობრიობის შავბნელი სიღრმიდან გამოსული სიბოროტე, და იგი ჰკლავს მის წინაშე მდგომს.

გლოვა ჰფარავს საბრძოლო ლაშქრობის დასაწყისს. მეომრები შეჩერდნენ. ისინი პირქუშად უცქერიან მიწაზე გართხმულ სხეულსა და ბოროტმოქმედს.

ქალები იხდიან მანდილსა და წამოსასხამს და თმებს იშლიან. გაფითრებული სახეები მიპყრობილია ძოკლულისაკენ. გულმოკლული ქალიშვილი ეთხოვება საყვარელ არსებას.

კლდეებზე, გზაზე, დაღვრემილი დგანან შეიარაღებული მამაკაცები. და მაშინ გამოდის ძველი მეომარი. იგი საქვეყნოდ არცხვენს იმას, ვინც დაივიწყა ადამიანის უმაღლესი ვალი. დამწაგვე ძიჰყავთ. სამშვიდობო მეომარმა ჩაავლო მას ხელი. იგი მიდის ადამიანთა განაჩენით და საკუთარი დანაშაულით განადგურებული. მზით განათებული კლდეები საშიშრად გამოიყურებიან... ის არ არის მეომარი, ვინც ქალის სიყვარულისათვის სამშობლოს ივიწყებს.

დროშები დახრილია მოკლულის თავზე, რომელიც სხვებთან ერთად უნდა წასულიყო საომრად. ხალხური ჰიმნი — მოძრაობისაკენ მოწოდება — ფეხზე აყენებს დაჩოქილ ქალებს. მათი თვალები მიპყრობილია შორს, საქართველოს სივრცეში. მიცვალებულიც ასწიეს. ზეაღმართა ხმლები და შუქით განათებული ადამიანები იჩქარიან საბრძოლველად.

ყოველივე ეს მარტივია ისე, როგორც თვით ცხოვრება. ყოველივე ეს პირდაპირი, მშვენიერი და სწორია.

საქართველოს თეატრმა კიდევ ერთხელ გვიჩვენა ნათელი და ძალღონით აღსავსე ხელოვნება. მოსკოვი მადლობას უხდიდა ამ ხელოვნების შემოქმედთ, მადლობას უხდიდა სულითა და გულით.

ვს. ვიშნევსკი.

(„პრავდა").

რას სწერენ მოსკოვის ჟურნალისტიკა

სპექტაკლ „დარეჯან ცბიერზე" დღეს „პრავდაში" ათავსებს წერილს ა. ხარიტონოვი.

ქართველი ხალხის საუკუნოებრივი ვოკალური კულტურა აისახა ქართველ კომპოზიტორთა შემოქმედებაშიც. დიდი მუსიკალური ფორმების შექმნისას მათ უყინარეს ყოვლისა ხელი მოჰკიდეს ოპერებს. ქართული ოპერის ერთერთი ფუძემდებელი, — აღნიშნავს ხარიტონოვი, — არის მელიტონ ბალანჩივაძე — „დარეჯან ცბიერის" ავტორი.

„ამ ოპერის მუსიკა, — სწერს ხარიტონოვი, — მელოდიების უსაზღვრო ნაკადია, და ამაშია მისი ძირითადი ღირებულება. მუსიკის მხრივ ყველაზე საინტერესოა მეორე აქტი, განსაკუთრებით კი პირველი და მეორე სურათები. ამ სურათებს არაჩვეულებრივი სითბო, გულწრფელობა და მელოდიურობა ახასიათებს. შესანიშნავია ქალთა გუნდი (მეორე აქტის დასაწყისში), რომელიც დედოფლის სილამაზეს უმღერის. არანაკლებ მშვენიერია იავნანაც, რომელსაც ცირა მღერის.

დიდი ინტერესით უმზერ ცეკვასაც. ქართულ ოპერებში ცეკვას დიდი ადგილი უჭირავს. უნდა ითქვას, რომ იგი ისეთი ტემპერამენტითა და ლამაზად სრულდება, რომ მუდამ მაყურებელთა აღტაცებას იწვევს.

ჩვენის აზრით, უფრო სუსტია მუსიკა მეორე აქტში — ნიკოს შემოსვლის სცენაში — და ზოგიერთი ადგილი მესამე აქტში".

აღნიშნავს რა ოპერის სტილისტურ უსწორმასწორობას ავტორი დასასრულ ჩერდება მისი უვერტიურის მუსიკაზე.

„ მ. ბალანჩივაძის დამსახურება, — აღნიშნავს იგი, — ის არის, რომ პატარა უვერტიურაში მან შესძლო გამოეხატა ნამდვილი სიმფონიზმის თავისებურებანი. სიმფონიური მუსიკაზე მომუშავე ქართველმა კომპოზიტორებმა უნდა გაითვალისწინონ ეს მნიშვნელოვანი ფაქტი.

საქართველოს [illegible] პოზიტორებმა უნდა შეეძლონ [illegible] სიმფონიური ტილოები. არ უნდა დავიწყოთ, რომ მუსიკალური შემოქმედების მწვერვალს წარმოადგენს არა მარტო ოპერა, არამედ სიმფონიაც".

ეს. ვიშნევსკი სტატიაში „ძლიერებით აღსავსე ხელოვნება", რომელიც დაბეჭდილია „პრავდაში", ეხება ოპერა „დაისს". რუსთაველის მწვანეხერი თეატრის შემდეგ „საქართველოს თეატრმა, — სწერს ვიშნევსკი, — ერთხელ კიდევ გვიჩვენა ნათელი და ძლიერებით აღსავსე ხელოვნება. მოსკოვი მადლობას უცხადებდა ამ ხელოვნების შემოქმედთ, მადლობას უცხადებდა მთელი სულითა და გულით".

დირიჟორი ვ. ნებოლსინი შენიშვნაში „დიდი კულტურის მოვლენა" თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სპექტაკლების შესახებ სწერს, რომ ისინი მომწიფებული და დამთავრებულია, „როგორც კი შეიძლება დამთავრებული იყოს ხელოვნების ნამდვილი ნაწარმოები".

სასიამოვნოდ გაოცებს ორკესტრი, — აღნიშნავს შემდეგ ნებოლსინი და უფრო დიდ შთაბეჭდილებას ახდენს, ბალეტი, ქართული ბალეტი გახსაცვიფრებელია. მშვენიერია ყველა გუნდი.

„საერთოდ, — ამთავრებს ნებოლსინი თავის შენიშვნას, — ყოველივე ის, რაც ჩვენმა ამხანაგებმა — თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მუშაკებმა გვიჩვენეს, მოწმობს, თუ რა სიმაღლეზეა ქართული ხალხის ხელოვნება. შეიძლება გაუზვიადებლად ითქვას, რომ თბილისის თეატრის სპექტაკლები მოსკოვში წარმოადგენენ ნამდვილ დღესასწაულს მთელი საბჭოთა ხელოვნებისათვის.

დირიჟორი ვ. ნებოლსინი.

(„პრავდა").

დიდი კულტურის მოვლენა

როცა თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის სპექტაკლებზე წასასვლელად ვემზადებოდი, ველოდი, რომ ვნახავდი კარგ საინტერესო სპექტაკლებს, რადგან ზოგი რამ უკვე გაგონილი მქონდა ამ თეატრზე. მაგრამ სინამდვილემ ყველა ჩემს მოლოდინს გადააჭარბა. ის, რაც ჩვენ, მოსკოველებს, გვიჩვენა უკანასკნელ დეკადებში ქართულმა მუსიკალურმა თეატრმა, დიდი კულტურის მოვლენაა. მისი სპექტაკლები მომწიფებული, დასრულებულია, როგორც შეიძლება დასრულებული იყოს ხელოვნების ნამდვილი ნაწარმოები.

სასიამოვნოდ გაოცებს თბილისის თეატრის ორკესტრი. და განსაკუთრებით მე, როგორც დირიჟორი, აღნიშნავ ორკესტრის საუცხოო სიმწყობრეს. მის მუშაობაში ჩანს ყველა იმ ნაწარმოების სერიოზული და გულმოდგინე დამუშავება, რომელსაც იგი ასრულებს, დაუცხრომელი შრომა და საქმის ნამდვილი სიყვარული. ყოველივე ამან ხელი შეუწყო იმას, რომ მაყურებელს ენახა ნამდვილი საოპერო ხელოვნება.

კიდევ უფრო მეტ შთაბეჭდილებას სტოვებს ცეკვა. ქართული ბალეტი განსაცვიფრებელია. ის განსაკუთრებული წარმატება, რომელიც წილად ხვდათ მოსკოვში საქართველოს ნაციონალურ ცეკვათა შემსრულებლებს, — სავსებით დაამსახურეს მათ. და მე ვიყავი ერთი იმ მაყურებელთაგანი, რომლებიც შეიძლება სხვებზე უფრო უკრავდნენ ტაშს შესანიშნავ არტისტებს.

საუცხოოა ყველა გუნდი. უნდა აღვნიშნოთ გუნდის განსაკუთრებული შეხმატკბილება კომპოზიტორ ზ. ფალიაშვილის ოპერა „დაისის" პირველ აქტში.

მთლიანად ყოველივე ის, რაც ჩვენმა ამხანაგებმა თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის მუშაკებმა გვიჩვენეს, მოწმობს, თუ რა სიმაღლეზე დგას ქართველი ხალხის ხელოვნება. გაუზვიადებლად შეიძლება ითქვას, რომ თბილისის თეატრის სპექტაკლები მოსკოვში ნამდვილ დღესასწაულს წარმოადგენს მთელი ჩვენი საბჭოთა ხელოვნებისათვის.

დირიჟორი ვ. ნებოლსინი.

(„პრავდა").

ნ. ოვსიანიკოვი

პირადი საკუთრება და მემკვიდრეობის უფლება

ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში ბატონობს საწარმოო საშუალებათა და იარაღების, მიწის კერძო კაპიტალისტური საკუთრების უფლება. კაპიტალისტებმა გამოაცხადეს, რომ კერძო საკუთრება წმინდათაწმინდა და ხელშეუხებელია. ისინი საწარმოო საშუალებებს მოკლებულ ადამიანთა შრომის ექსპლოატაციას უფლებას წმიდათაწმიდა და ხელშეუხებელ უფლებად სთვლიან.

საბჭოთა კავშირში საწარმოო საშუალებათა და იარაღების კერძო საკუთრება გაუქმებულია. საბჭოთა კავშირის ეკონომიურ საფუძველს შეადგენენ მეურნეობის სოციალისტური სისტემა და საწარმოო იარაღებისა და საშუალებათა საზოგადოებრივი, სოციალისტური საკუთრება.

საზოგადოებრივ, სახელმწიფო და საკოლმეურნეო-კოოპერატიულ საკუთრებასთან ერთად, სსრ კავშირის მოქალაქეებს აქვთ პირადი საკუთრება. სტალინური კონსტიტუციის მე-10 მუხლი ამბობს:

„მოქალაქეთა პირადი საკუთრების უფლება მათს შრომითს შემოსავალსა და დანაზოგზე, საცხოვრებელ სახლსა და დამხმარე საოჯახო მეურნეობაზე, საოჯახო მეურნეობისა და ყოფაცხოვრების საგნებზე, პირადი მოხმარებისა და კეთილყოფის საგნებზე და აგრეთვე მოქალაქეთა პირადი საკუთრების მემკვიდრეობის უფლება დაცულია კანონით". სსრ კავშირის ძირითადი კანონი, ამგვარად, აწესებს მოქალაქეთა პირადი საკუთრების ხელშეუხებლობას და დაცვას კანონით და ამ საკუთრების მემკვიდრეობით გადაცემის უფლებას. პირადი საკუთრების ცნება განსაკუთრებით მკაფიოდ და ნათლად არის ფორმულირებული ახალ კონსტიტუციაში. როგორც ცნება შრომითი საკუთრებისა მისი წარმოშობის წესის მიხედვით და სამომხმარებლო საკუთრებისა ობიექტის მიხედვით, — ეს ცნება გამორიცხავს მიწისა და საწარმოო საშუალებათა კერძო საკუთრებას.

ბურჟუაზიული კანონმდებლობისათვის უცხოა პირადი საკუთრების კატეგორიები. ბურჟუაზიულ წყობილებაში პირად საკუთრებას სავსებით ჰფარავს კერძო საკუთრების ცნება. რსფსრ და სხვა საბჭოთა რესპუბლიკების სამოქალაქო კოდექსები, შედგენილი ნეპის პირველ პერიოდში, 1922 წელს, ერთგვარი შეზღუდვით იწყნარებენ საწარმოო საშუალებათა და იარაღების კერძო საკუთრების არსებობას. 1936 წ. კონსტიტუციამ არ იცის კერძო საკუთრება, რომელიც იწყნარებდეს სხვისი შრომის ექსპლოატაციას, მაგრამ იმავე დროს მე-10 მუხლში იგი სავსებით იცავს კანონით სსრ კავშირის მოქალაქეთა პირად საკუთრებას.

თავის ისტორიულ მოხსენებაში საბჭოების მე-8 ყრილობაზე ამხანაგმა სტალინმა სთქვა: „...ადამიანის მიერ ადამიანის ექსპლოატაცია მოსპობილია, ლიკვიდირებულია, ხოლო საწარმოო იარაღებისა და საშუალებათა სოციალისტური საკუთრება დამკვიდრებულია, როგორც ჩვენი საბჭოთა საზოგადოების ურყევი საფუძველი. **(ხანგრძლივი ტაში).**

სსრ კავშირის საბალხო მეურნეობის დარგში ყველა ამ ცვლილებათა შედეგად ჩვენ ახლა გვაქვს ახალი, სოციალისტური ეკონომიკა, რომელსაც არ იცის კრიზისები და უმუშევრობა, არ იცის სიღატაკე და გაჩანაგება და რომელიც აძლევს მოქალაქეებს ყოველგვარ საშუალებას შეძლებული და კულტურული ცხოვრებისათვის".

და შემდეგ:

„ჩვენმა საბჭოთა საზოგადოებამ მიაღწია იმას, რომ ძირითადად უკვე განახორციელა სოციალიზმი, შეჰქმნა სოციალისტური წყობილება, ე. ი. განახორციელა ის, რასაც მარქსისტები სხვანაირად კომუნიზმის პირველ ფაზას უწოდებენ. მაშასადამე, ჩვენში ძირითადად უკვე განხორციელებულია კომუნიზმის პირველი ფაზა, სოციალიზმი. **(ხანგრძლივი ტაში).** კომუნიზმის ამ ფაზის ძირითად პრინციპს, როგორც ცნობილია, წარმოადგენს ფორმულა: „თითოეულისაგან მისი უნარის მიხედვით, თითოეულს — მისი შრომის მიხედვით".

საბჭოთა მუშა და მოსამსახურე თავისი შრომისათვის, რომელსაც იგი აძლევს სოციალისტურ საზოგადოებას, ღებულობს შრომის ხელფასს და მას შეუძლიან იგი თავისი შეხედულებისამებრ დახარჯოს. კოლმეურნე, ღებულობს რა ნატურანაზღაურებას შრომადღეების მიხედვით, ნაწილობრივ მის რეალიზაციას ახდენს საკოლმეურნეო ბაზარზე და შემოსავალს ხარჯავს თავისი მოთხოვნილებებისათვის. 1935 წ. კომბაინერების თათბირზე ერთერთი დამკვრელი დელეგატის გამოსვლის დროს, რომელიც თავის დიდ შემოსავალზე ლაპარაკობდა, ამხანაგმა სტალინმა ესროლა რეპლიკა: „ფული თქვენია — თქვენი საქმეა, როგორც გენებოთ, ისე ხარჯეთ".

კონსტიტუცია განამტკიცებს და იცავს ამ უფლებას. მშრომელის შემოსავალს ჩამორთმევა არ შეიძლება. თუ მას ჭარბი შემოსავალი აქვს, მას შეუძლიან გადასდოს დანაზოგი თავისთვის და თავისი ოჯახისათვის. ეს დანაზოგი ხელშეუხებელია. მისი საოჯახო საგნები, მისი ოჯახის მოწყობილობა, ნივთები, წიგნები, ხელოვნების საგნები მის პირად განუყოფელ საკუთრებას წარმოადგენს. მას შეუძლიან გაიჩინოს დაშბმარე საოჯახო მეურნეობა, მას შეუძლიან ააშენოს საცხოვრებელი სახლი — და უკვე არა შენობის აგების უფლებით, ე. ი. ჩვეულებრივ 30—40 —50 წლის ვადით დროებითი ფლობის უფლებით, როგორც ამას 1922 წ. სამოქალაქო კოდექსი უშვებს, არამედ პირადი საკუთრების უფლებით, რაც არავითარი ვადით არ არის განსაზღვრული. მაგრამ სსრ კავშირის მოქალაქეს უფლება არა აქვს მოიხმაროს თავისი სახსრები, თუნდაც პირადი შრომით ნაშოვნი, საწარმოო იარაღებისა და საშუალებათა შესაძენად, იმ მიზნით, რომ მათი საშუალებით ექსპლოატაცია გაუწიოს სხვის შრომას.

ახალი საბჭოთა კონსტიტუცია აღნიშნავს კერძო კაპიტალისტური საკუთრების უკანასკნელი ნაშთების მოსპობას და ყოველნაირად იცავს პირად შრომითს საკუთრებას.

პირადი საკუთრება არ ეწინააღმდეგება სოციალისტურ საკუთრებას, არამედ სავსებით გამომდინარეობს მისგან, რადგან წარმოადგენს სოციალისტურ წარმოებაში მუშის ან გლეხის მონაწილეობის შედეგს და მისი შრომის პროდუქტს. ეს მისი შემოსავალია. ენგელსი „ანტი-დიურინგში" სწერდა: „...მომავალ საზოგადოებაში გაბატონებული იქნება ერთდროულად ინდივიდუალური და საზოგადოებრივი საკუთრება... მდგომარეობა შექმნილი ექსპროპრიატორთა ექსპროპრიაციით, აქ ხასიათდება, როგორც ინდივიდუალური საკუთრების აღდგენა, მაგრამ მიწისა და თვით შრომით შექმნილ საწარმოო საშუალებათა საზოგადოებრივი საკუთრების საფუძველზე." [1])

მუშა და გლეხი კაპიტალიზმის დროსაც ჰფლობს პირად საკუთრებას საოჯახო მოწყობილობისა ან საკვდავი სახლის სახით, რაც მას შეუპოვარი და მრავალი წლის შრომით შეუძენია. მიუხედავად იმისა, რომ ბურჟუაზიამ კერძო საკუთრება გამოაცხადა როგორც წმინდათაწმინდა ხელშეუხებელი, მშრომელის პირადი საკუთრება კაპიტალიზმის დროს ყველაზე ნაკლებად ხელშეუხებელი. მოუსავლიან წელიწადში, როცა გლეხს არ შეუძლიან დროზე შეიტანოს გადასახადი, ან ბანკის პროცენტები დაგრავებული მიწისათვის, არა მარტო მის პირუტყვსა და მიწის ნაკვეთს, არამედ მის საოჯახო ნივთებსაც ჩალის ფასად ჰყიდიან საჯარო ვაჭრობით. უმუშევრობის პერიოდში მუშა იძულებულია გაჰყიდოს მთელი თავისი დოვლათი, ოჯახი ქუჩაში დასტოვოს და სამუშაოს საძებნელად დაიწყოს ხეტიალი. კერძო საკუთრების უფლება ყველაზე ნაკლებად იცავს ძრომელის პირად საკუთრებას კაპიტალის მიერ ჩაყლაპვისაგან. პირიქით, პირადი საკუთრება შეიძლება განმტკიცდეს და უზრუნველყოფილ იქნას მხოლოდ სოციალისტური საკუთრების საფუძველზე სოციალისტურ საზოგადოებაში, სადაც არ არის უმუშევრობა და სადაც მშრომელი ავადმყოფობისა ან ინვალიდობის შემთხვევაში სოციალურად უზრუნველყოფით სარგებლობს. თავისი დანაზოგისათვის, თავისი სახლისათვის სსრ კავშირის შრომელს შეუძლიან დამშვიდებული იყოს, მაშინ, როცა კაპიტალისტური ხელმწიფოს მუშას ან გლეხს შეუძლიან ყოველ წუთს მთლად დაჰკარგოს ისინი.

სამოქალაქო კოდექსი, რომელიც ამჟამად ჩვენში მოქმედებს, საგრძნობლად მოძველდა და მთელ რიგ ანაქრონიზმებს შეიცავს. ზოგ შემთხვევაში სამოქალაქო კოდექსი, შემუშავებული ნეპის პირველ პერიოდში, იწყნარებს საწარმოო საშუალებათა კერძო საკუთრებას. ამავე დროს იგი საკმაოდ ვერ იცავს და აწესრიგებს პირად საკუთრებას. ჩვენი სამოქალაქო კოდექსი ძირფესვიანად უნდა გადამუშავდეს, ან ხელახლა გადაკეთდეს.

მუშაობა კოდექსის მოსამზადებლად უკვე გაძლიერებული ტემპებით სწარმოებს.

პირადი საკუთრების დაცვა ჰგულისხმობს მის გადაცემას მემკვიდრეობით. მშრომელი, დარწმუნებული უნდა იყოს, რომ მის ქონებასა და დანაზოგს მემკვიდრეობით ძიიღებს მისი ოჯახი, მისი ახლობლები. აძლევს კონსტიტუციის მე-10 მუხლი აწესებს არა მარტო პირადი საკუთრების უფლების დაცვას კახოხით, არამედ აგრეთვე ავრცელებს მას ამ საკუთრების მემკვიდრეობით მიღების უფლებაზე.

ბურჟუაზიულ ქვეყნებში მემკვიდრეობა უაღრესად მჭიდროდაა დაკავშირებული კერძო საკუთრების ინსტიტუტთან, წარმოების კაპიტალისტურ წესსა და თვითონ ბურჟუაზიის არსებობასთან. დაგროვილი სიმდიდრე, რაც ადამიანებზე ბატონობის საშუალებას იძლევა და შესაძლებლობას უქმნის საწარმოო იარაღების მესაკუთრეებს ექსპლოატაცია გაუწიონ მუშის შრომას, გვარიდან გვარში გადადის და კაპიტალისტის შთამომავლობას უზარმაზარ ღირებულების მიღების უფლებას.

საბჭოების ქვეყანაში გამარჯვებულ პროლეტაარულ რევოლუციას, რომელმაც ამოცანად დაისახა კაპიტალისტების და კაპიტალისტური საკუთრების მოსპობა, არ შეეძლო თავდანვე დაეშვა კერძო საკუთრების მემკვიდრეობით გადასვლა.

მეტად საინტერესოა თვალი გავადევნოთ თუნდაც ზოგადად საბჭოთა მემკვიდრეობის უფლების ისტორიას. რსფსრ სახკომსაბჭოს 1918 წ. 27 აპრილის დეკრეტით მემკვიდრეობის უფლება როგორც კანონით, ისე ანდერძით გაუქმებულ იქნა. 1919 წ. 11 მარტს ასეთივე დეკრეტი გამოვიდა უკრაინაშიც. გარდაცვლილის ქონება გადადიოდა საკუთრებად სახელმწიფოს ხელში. დაშვებული იყო მხოლოდ უახლოესი შრომისუნარ მოკლებული ნათესავების უზრუნველყოფა. ზოგ შემთხვევაში ნებადართული იყო არა უმეტეს ათი ათასი მანეთის ქონების გადაცემა მეუღლისა და შვილების განკარგულებაში. იმ პერიოდში ამ საკანონმდებლო ღონისძიებას დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა: იგი ხელს უშლიდა კაპიტალისტური საკუთრების მემკვიდრეობით გადაცემის ნებას არ იძლეოდა და მით ხელს უწყობდა ექსპროპრიატორთა ექსპროპრიაციას. შემდგომ, 1923 წელს, მემკვიდრეობის უფლება მიენიჭათ შვილებს, გარდაცვლილის მეუღლეს, მშობლებსა და ძმაყოფაზე მყოფთ — არა უმეტეს 10.000 მანეთის თანხისა. ძმები და დები მემკვიდრეობას არ ღებულობდნენ. კანონი არ იწყნარებდა ანდერძის შედგენას გარეშე პირთა ან შორეულ ნათესავთა სასარგებლოდ. ქონების ანდერძით დატოვება შეიძლებოდა მხოლოდ იმათ სასარგებლოდაც, ვინც კანონით მოწოდებული იყო მიეღო მემკვიდრეობა. 1926 წ. 1 მარტიდან სსრ კავშირის ცაკმა და სახკომსაბჭომ მოხსნეს მემკვიდრეობითი გადასაცემი თანხის შეზღუდვა და წინადადება მისცეს მოკავშირე რესპუბლიკებს შესაბამისად შეეცვალათ რესპუბლიკური კანონმდებლობა. მემკვიდრეობის უფლების ერთგვარი გაფართოვება უკვე მაშინაც შესაძლებელი იყო იმიტომა, რომ ძირითადად კაპიტალისტური საკუთრების ექსპროპრიაცია უკვე გატარებული იყო, და იმის შესახებ, რომ მემკვიდრეობით მოხდებოდა მსხვილი ქონების გადაცემა, საფუძველი აღარ არსებობდა.

სტალინური კონსტიტუცია, რომელიც განსაკუთრებულად აღნიშნავს პირადი საკუთრების მემკვიდრეობით მიღების უფლების დაცვას, ახლებურად აყენებს საკითხს. სოციალისტურ საზოგადოებაში კაპიტალისტური საკუთრება ვერ ისარგებლებს კანონის დაცვით, არ შეიძლება დაშვებულ იქნას არც მისი მემკვიდრეობით მიღება, ვინაიდან საზოგადოდ არ არის დაშვებული კაპიტალისტური საკუთრება. მშრომელის პირადი საკუთრება დაცულია კანონის მთელი ძალით, ხოლო მემკვიდრეობით მისი გადაცემის უფლებას. სახელმწიფო იცავს. ამჟამად აღარ არის აგრეთვე საჭირო მემკვიდრეთა წრის მეტისმეტად შეზღუდვა. მემკვიდრეობის მიღების უფლება შეიძლება მიენიჭოთ

პარტიულ თემაზე

რამდენიმე საათი პროპაგანდისტ თავაძესთან

პარტიის ისტორიის ძირითადი ეტაპების შემსწავლელი წრის პროპაგანდისტად მაუდის ფაბრიკაში მუშაობს ამხ. სიმონ თავაძე.

...2 იანვარს პარტიული სწავლების დღეს ამხ. თავაძე თავის დროზე მოვიდა მეცადინეობაზე, ხოლო მსმენელებმა ჩვეულებრივ დაიგვიანეს. მეცადინეობის დაწყებამდე მხოლოდ ოთხი მსმენელი იყო მოსული, მეცადინეობის დამთავრებამდე კიდევ სამი მოვიდა.

პროპაგანდისტმა მეცადინეობის პირველი მეოთხედი მსმენელთა „შემოწმებას“ მოანდომა. „შემოწმება“ მეტად ძუნწად და უსიცოცხლოდ მიმდინარეობდა.

— აბა, სალომე, მიპასუხე, რამდენი მოკავშირე რესპუბლიკაა ამჟამად საბჭოთა კავშირში და ჩამოთვალე სახელწოდებანი?

სალომე კობახიძემ მრავალი წეცდომით ჩამოთვალა 11 რესპუბლიკა და მდუმარედ ელოდება იმას, შეკითხვას.

— ვის აქვს მათ შორის ყველაზე მეტი უფლებები?

— რუსეთის სოციალისტურ რესპუბლიკას! — სწრაფად უპასუხა სალომემ.

პროპაგანდისტი უსწორებს ამ შეცდომას და სწრაფად გადადის სხვა შეკითხვაზე.

— აბა, ვასო, შენ მითხარი, როდის პალატას მეტი უფლება აქვს: კავშირის თუ ეროვნებათა საბჭოს?

ვასო ტატანაშვილს არ აცლიან მსმენელები და ერთხმად უპასუხებენ: „კავშირის საბჭოს მეტი უფლებები აქვს“.

პროპაგანდისტი უსწორებს შეცდომას.

მრავალ შეცდომას უშვებენ მსმენელები პასუხების გაცემის დროს, მაგრამ პროპაგანდისტი მათ ყურადღებას აღარ აქცევს. ის ჩქარობს, ცდილობს რაც შეიძლება მეტი შეკითხვები მისცეს მსმენელებს და სრულიად არ უწევს ანგარიშს მსმენელების მცდარ პასუხებს. მაგალითად, იგი შეეკითხა მსმენელებს დეპუტატების არჩევნების შესახებ. მსმენელებმა შეცდომით - უპასუხეს, რომ 3 ათას მოსახლეობაზე (ნაცვლად 300 ათასისა) ერთი დეპუტატი ირჩეოდა. პროპაგანდისტმა ეს პასუხი სწორად მიიღო და განაგრძო შეცადინეობა.

ის იმდენად ჩქარობს და ფორმალურად ეპყრობა მსმენელთა შემოწმების საკითხს, რომ ზოგჯერ, როდესაც მსმენელი შეკითხვაზე პასუხის გაცემას აგვიანებს, თვითონვე უპასუხებს. მაგალითად, ის შეეკითხა მ. მჭედლიშვილს:

— კავშირის საბჭოსა და ეროვნებათა საბჭოს სესიები ერთსადაიმავე დროს იწვევა თუ სხვადასხვა დროს?

მარო დაფიქრდა. მაგრამ პროპაგანდისტის ტემპერამენტი ვერ ითმენს ამ სიდინჯეს, ის „მოწყალე მასწავლებლის“ როლში გამოდის და თვით იძლევა პასუხს:

— ერთსადაიმავე...

— დროს... — ერთად აბოლოვებენ პროპაგანდისტის დაწყებულ სიტყვას მსმენელები.

— უზენაესი საბჭო ვის ირჩევს?

— ეკითხება პროპაგანდისტი და, რაკი სჩუმდება, თვითონვე უპასუხებს:

— თავ...

— ...მჯდომარეს, — კვლავ ერთხმად აბოლოვებენ მსმენელები.

— მოადგი...

— ...ლეებს. — ასე მომღერალთა გუნდივით პროპაგანდისტის დაწყებულ „მოტივებს“ ერთხმად აბოლოვებენ მსმენელები.

30 წუთს გაგრძელდა ეს „პროცედურა“.

შემდეგ პროპაგანდისტი გადადის ახლის „ახსნაზე“.

აი ახსნის მეთოდიც.

კონსტიტუციის წიგნს გადასცემს ერთ მსმენელს და ეუბნება: „წაიკითხე ხმამაღლა მე-4 თავიდან“. მსმენელი კითხულობს. თვითეული მუხლის წაკითხვის შემდეგ პროპაგანდისტი აჩერებს მას და ეკითხება მსმენელებს: — გასაგებია?

— გასაგებია... — უპასუხებენ ისინი.

— აბა, სალომე, გასწი წინ.

სალომეც აგრძელებს კითხვას...

ზოგჯერ პროპაგანდისტი ცდილობს „თავი გამოიჩინოს“ მსმენელებთან და კონსტიტუციის ზოგიერთ „ბუნდოვანი“ მუხლის განმარტებას იწყებს. მაგრამ ვაი რომ მიკიბულ-მოკიბული განმარტებებით უფრო აბუნდოვანებს მას. მაგალითად, მან სცადა განემარტა მსმენელებისათვის, რას ნიშნავს აღმასრულებელი და განმკარგულებელი ორგანო (64 მუხლი). დაიწყო ახსნა-განმარტება, მაგრამ თავი ვერ გაართვა, ბოლო ვერ მოაბა და გაჩერდა.

პროპაგანდისტმა მეცადინეობის დამთავრებისას მსმენელებს მისცა „მტკიცე“ დავალება.

— კონსტიტუციის თვითეული მუხლი ზეპირად ისწავლეთ, თორემ ‘ძემდეგ თავს ვეღარ დაიხსნითო. მსმენელებმა ბუზღუნი დაიწყეს: „ზეპირად როგორ ვისწავლოთ, კარგად ვერ გავიგეთო“. მაგრამ მათ ბუზღუნს პროპაგანდისტმა ყური არ ათხოვა. მან სთქვა და ამით თავი „მოვალეობა“ მოიხადა.

პირველი მეცადინეობა დამთავრდა. 20 წუთის შემდეგ მოვიდა ამავე წრის მსმენელთა მეორე ნაწილი. მეცადინეობის დაწყებისას მხოლოდ 9 მსმენელი იყო. გამოკითხვის შემდეგ 15-მდე შეგროვდა, მეცადინეობის დასასრულს კი უკვე 20-ზე მეტი იყო. მსმენელების ხაწილი მეცადინეობის დროს ფეხზე იდგა, ნაწილი მაგიდაზე ჩამომჯდარიყო, უმრავლესობა პალტოებითა და ქუდებით იჯდა. მეორე მეცადინეობამაც ისევე უსიცოცხლოდ ჩაიარა როგორც პირველმა, ისეთივე სტანდარტული შეკითხვები, ისეთივე მოკლე პასუხები, ისეთივე მიკიბულ-მოკიბული ახსნა-განმარტებანი „ბუნდოვან საკითხებზე“. ერთი სიტყვით, ამ მეცადინეობასაც მრავალი ნაკლი ახასიათებდა.

რა გვეთქმის ასეთ პროპაგანდისტზე? ამკარად შეიძლება ვთქვათ, რომ მას არა აქვს საგნის მტკიცე ცოდნა, ცოტას მუშაობს საკუთარი იდეური დონის ამაღლებისათვის, წინაწარ არ ამზადებს დასამუშავებელ თემებს, არ იცის, რა მეთოდით უნდა იმუშაოს პარტგანათლების სკოლაში და, რაც მთავარია შესწავლილი არა ჰყავს თავისი მსმენელები. ძას არც ფაბრიკის პარტკაბინეტი უწევს საჭირო დახმარებას. პარტკაბინეტის გამგე უფრო წვრილმანი საქმიანობით არის გატაცებული. ის თავის მოვალეობად სთვლის პარტიული მეცადინეობის დღეს გამონახოს პარტიული წრის სამეცადინო ოთახი, მოამარაგოს მსმენელები სკამებით და ლიტერატურით. ნამდვილად კი პარტკაბინეტის როლი უფრო დიდია.

პარტიული პროპაგანდა დიდი და სერიოზული პარტიული საქმეა. პროპაგანდისტისაგან ის მოითხოვს საკითხების ბოლშევიკურად შესწავლას, თავისი სქმის ულრმეს სიყვარულს. პროპაგანდისტს თუ ეს თვისებები არა აქვს, ის ღირსეულად ვერასოდეს ვერ შეასრულებს პროპაგანდისტის საპატიო ამოცანას.

ალ. გვინჩიძე.

დავიცვათ ციტრუსები ყინვისაგან

(ბათომი. „კომუნისტის“ საკუთარი კორესპონდენტისაგან)

1935 წლის 5 ნოემბერს საკ. კ.პ. (ბ) ც. კ-მა და სსრკ სახკომსაბჭომ თავისი დადგენილებით საქართველოს ბოლშევიკების წინაშე დასვეს უდიდესი პასუხსაგები ამოცანა — 1940 წლისათვის ციტრუსებით დაკავებული ფართობის 20.000 ჰექტარამდე გაზრდა.

ამ ამოცანის ბოლშევიკურად განხორციელება მოითხოვს ციტრუსოვანთა ნერგების სამაგალითოდ შოვლა-პატრონობას საქართველოს და ნაწილობრივ აჭარის საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობების სათბურებში.

საქ. კ.პ. (ბ) აჭაროლქომმა სამაგალითო ხელმძღვანელობა გაუწია ამ მხრივ ყველა იმ მეურნეობებს, სადაც ციტრუსოვანთა გაშენებას მისდევენ.

ამჟამად აჭარაში მშვენიერი მზიანი ამინდები დგას, მაგრამ ღამით საგრძნობლად ჰყინავს. თუ დღისით მზეში ტემპერატურა 20-22 გრადუსამდე ადის, ღამით იგი მინუს 2-3 გრადუსამდე ეცემა.

აჭარის მეტეოროლოგიური სამართველო იძლევა სიგნალს, რომ ყინვები ღამით უფრო იმატებს. მოსალოდნელია 9-10 გრადუსს მიაღწიოს.

საქ. კ.პ. (ბ) აჭაროლქომმა მიიღო სასწრაფო ზომები იმისათვის, რომ ახლავე შემოწმდეს ყველა მეურნეობა, მიღწეულ იქნას სათბურებში ნორმალური ტემპერატურა და გამოყენებულ იქნეს ყველა აგროლონისძიება, რომ ტემპერატურის ცვალებადობამ ციტრუსოვან ნარგავებსა და ნერგებზე არ იმოქმედოს.

პირველ რიგში შემოწმებულ იქნენ აჭარის მიწსახკომის საბჭოთა მეურნეობათა ტრესტის მეურნეობანი.

ახალშენის საბჭოთა მეურნეობის სათბურში დღეისათვის მოთავსებულია 32.000 ძირი ნერგი; მახინჯაურში — 43.000, მეოთხე საბჭ. მეურნეობაში 90.000; მახვილაურის სათბურებში — 32.000 და მესამე საბჭ. მეურნეობაში — 10.000.

მახინჯაურში რამდენიმე სათბურია, თითო მათგანი 10-12 ათას ნერგს იტევს. სათბურები სინათლიანია, მინები ყველგან შეკეთებული და ახლად ჩასმულია. ყოველ სათბურზე მიმაგრებული არიან პასუხისმგებელი მუშაკები. რომლებიც თვალყურს ადევნებენ ტემპერატურის ცვალებადობას, რწყავენ ნერგებს, ანთებენ საჭიროების დროს სპეციალურ ნავთქურებს.

მოვლის მსვლელობას სისტემატურად ამოწმებენ აგრონომები და დირექტორები. აქ ყველა სათბურები სამაგალითო მდგომარეობაშია და ყოველი ნერგი კარგად გამოიყურება.

თითქმის ასეთივე მდგომარეობაა მეოთხე და მეორე საბჭოთა მეურნეობებში.

მეოთხე მეურნეობაში მანდარინის ნერგების ნაწილი დატოვებულია ღია კვლებში, რომელთაც დასავლეთის მხრიდან აღმართული აქვს ხის კედლები კახაბერის მიდამოებში მძვინვარე დიდი ქარებისაგან დასაცავად. ღამ-ღამობით, როცა ყინვა მატულობს, ამ ნარგავების გასწვრივ ანთებენ ნახერხის ცეცხლს, რომელიც თავისი „ბოლის ფარდით“ მშვენივრად იცავს ნარგავებს.

საბჭოთა მეურნეობების დირექტორებმა გადამწყვეტი ბრძოლა უნდა გამოუცხადონ ყინვებს, არ დაკმაყოფილდნენ მიღწეული წარმატებებით და თვითონ გაუწიონ ოპერატიული ხელმძღვანელობა და დახმარება სათბურებში მომუშავე მუშებსა და აგრონტექნიკურ პერსონალს.

ზოგიერთი რაიონიდან სიგნალებია, რომ ინდივიდუალური მეურნენი საფუძვლიანად არ ატარებენ ციტრუსოვანთა შეფუთვას და ყინვისაგან დაცვას. მაგალითად, გონიოს სოფსაბჭოში, სადაც ყველაზე უფრო მეტი რაოდენობითაა გაშენებული ფორთოხლის და ლიმონის ხეები, ინდივიდუალური მეურნეობების დიდ ნაწილს ჯერაც არ შეუფუთავს ძვირფასი ხეები.

საჭიროა იქნას მიღებული ახლავე ზომები ასეთი დაუდევრობის წინააღმდეგ.

საქ. კ.პ. (ბ) ც. კ-ის მეხუთე პლენუმზე ამხ. ლ. ბერიამ თავის სიტყვაში მიგვითითა, რომ „შემდეგ წლებში გაშენების უზრუნველსაყოფად აუცილებლად უნდა გვქონდეს 18 მილიონზე მეტი ნერგი, ანუ ათში 1937 წელს 1.100 ათასი ცალი“...

საბჭოთა აჭარა ბოლშევიკურად შეასრულებს ამ უდიდეს პასუხსაგებ ამოცანას—არ შესცივდეს არცერთ ციტრუსოვან ნერგს. 1937 წელს ჩვენ უნდა გვქონდეს ციტრუსოვანთა 1.100.000 ცალი ნორჩი ხე.

ზ. ფურცხვანიძე.

◇ ◇ ◇

მიღწევებთან ნაკლიც არის

„საჭსოფმომარაგების“ გორის განყოფილებამ (დირექტორი ამხ. მ. ურიათაფელი), რომელიც მომსახურებას უწევს ქართლის ყველა რაიონს და სამხრეთ-ოსეთს, უკანასკნელ ხანებში ენერგიულად გაშალა მუშაობა გეგმების წარმატებით შესრულებისა და კოლმეურნეობათა უკეთ მომსახურებისათვის.

გორის სარაიონთაშორისო განყოფილებამ 1936 წლის სამი კვარტალის გეგმა გადაჭარბებით შეასრულა.

ასევე წარმატებით დაასრულა IV კვარტალის გეგმის შესრულებაც. განყოფილების მთელი მუშაობა ამჟამად იქითკენ არის მიმართული, რომ ორგანიზაციამ რენტაბელურად იმუშაოს. ამ მხრივ უკვე გადადგმულია პირველი ნაბიჯები. სახსრების დაგროვება უდრის 46,000 მან. გორის სარაიონთაშორისო განყოფილების მუშაობა კიდევ უფრო ეფექტური იქნებოდა, კასპის და ბორჯომის რაიონების და სამხრეთ-ოსეთის მიწვანები, მტს-ები რომ სათანადოდ ზრუნავდნენ მანქანა-იარაღების შეძენისათვის. მათ თვეობით არ მიაქვთ დანიშნულ ადგილებზე გამოწერილი მანქანა-იარაღები.

ბორჯომის რაიონის მიწგანმა მესაქონლეობის ფერმებისათვის მოითხოვა წყალის-სასმელები, დიდი სასწორები, ლურსმანი და სხვა, მაგრამ როდესაც მას ატყობინებენ, ესენი უკვე მიღებულიაო, იგი თვეობით აგვიანებს მათ წაღებას. ასევე ითქმის კასპის მტს-ზე.

სამხრეთ-ოსეთის მიწსახკომმა განყოფილებას დაკვეთა მისცა 100 ცალ გუთანზე, მაგრამ გამოისყიდა მხოლოდ 60 ცალი.

„საქსოფმომარაგება“ სეზონურად და დროულად არ აწვდის ხოლმე განყოფილებას დაკვეთილ მანქანა-იარაღებს, რის გამო ხელი ეშლებათ კოლმეურნეობებს დასახული გეგმების შესრულებაში. ეს ნაკლოვანებანი გორის სარაიონთაშორისო ბაზას ფინანსიურ სიძნელეებს უქმნის და აფერხებს სოფლის მეურნეობის მომარაგებას საჭირო სასოფლო-სამეურნეო მანქანა-იარაღებით.

ზ.—ძე.

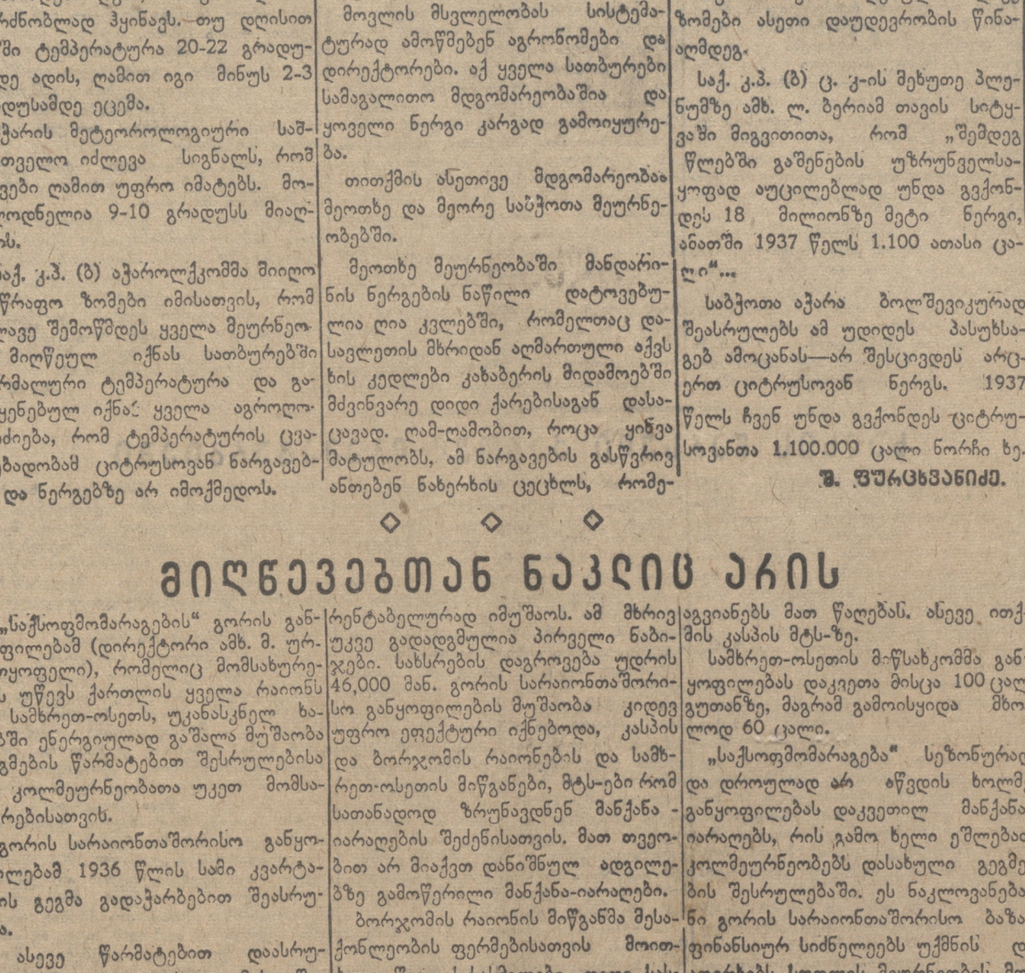

საქ. მეცხოველეობის კვლევითი ინსტიტუტის ბიო-ქიმიური ლაბორატორია.

ამხანაგ სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონშემკეთებელი ქარხნის ბარატი-სტახანოველი კომკავშირელი ამხ. ბელოზეროვი ნორმებს 175 პროცენტით ასრულებს. ამხ. ბელოზეროვი მოემზადა წარმოების მოუწყვეტლივ და ჩაახბედრა გამოცდა მფრინავის სახელწოდებაზე. სურათზე: ამხ. ბელოზეროვი თავის დაზგასთან. ფოტო ბუდეშტსკისა („სოიუზფოტოს“ საქ. განყ.)

უხეირო მუშაობის მაგალითი

წალკის რაიონში სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაობა ძალიან მოიკოჭლებს. განსაკუთრებით ეს ითქმის ცენტრალიზებულ და დეცენტრალიზებულ დამზადებებზე. 11 თვის განმავლობაში შესრულებულია მხოლოდ ზოგიერთი საქონლის დამზადების გეგმა (ღორის ტყავი, ჯაგარი, ცხენის ძუა და სხვ.). დანარჩენი დამზადებანი მთლად ჩაშლილია.

გეგმების ჩაშლის გამო გადახარჯულია დიდი თანხები დამზადებათა დარგში. კვარტალიდან კვარტალამდე სისტემატურად არ სრულდება საპაიო გამოსაღებთა შეგროვების გეგმები. ასე, მაგალითად, 1936 წლის პირველ ნახევარში გეგმა 68 პროცენტით შესრულდა, მესამე კვარტლის გეგმა კი მხოლოდ 38 პროცენტით.

რით აიხსნება ასეთი ჩამორჩენა? იმით, რომ წალკის რაიკოოპკავშირი სუსტადაა დაკავშირებული მეპაეთა მასებთან, მთლად ჩაშლილია მასობრივი მუშაობა, არ ხორციელდება კოოპერატიული დემოკრატია — ხალხის მონაწილეობა კოოპერაციის საქმიანობაში.

მართალია, რაიკოოპკავშირი ბოლო ხანებში შეუდგა საპაიო თანხების შეგროვებაში ჩამორჩენის ლიკვიდაციას, მაგრამ დაუშვებელი წესით. მაგალითად, როზენბერგის სოფლის მაღაზიის საჩივართა წიგნში ეწერა: „ნოქრები მომხმარებლებს საპაიოს ძალად ახდევინებენ, თუ მომხმარებელმა არ გადაიხადა, საქონელს უჭერენ“.

როზენბერგის სოფლის მაღაზიის შემოწმებისას მომხმარებლები ჩოდნენ: „საქონელს ვყიდულობთ. ფულს ფასზე მეტს გვახდევინებენ, ისე, რომ არც კი გვეხსნიან, რასთვის და რატომო“.

აქვე უნდა აღინიშნოს: მიუხედავად იმისა, რომ საპაიო გამოსაღებს ასეთი დაუშვებელი წესით ახდევინებენ, მომხმარებლებს საპაიო მარკებს ხელზე მაინც არ აძლევენ.

საცალო საქონელბრუნვის გეგმის შესრულების მიუხედავად, ყოველდღიური მოხმარების პროდუქტების ვაჭრობის გეგმები არ სრულდება. მაგალითად, სამი კვარტალის განმავლობაში შაქარი გეგმის მხოლოდ 74,77 პროც. გაიყიდა, მარილი — 41,74 პროც., საპონი — 76 პროც.

შემოწმებამ ცხადჰყო, რომ მთელ რიგ სავაჭროებში (წალკის მეთაური დუქანი, როზენბერგის სოფლმაღი და სხვ.) სამი კვირის განმავლობაში არა ჰქონდათ მარილი, 5 დღეს შაქარი, ზოგ სავაჭროებში კი მთელი ორი თვის განმავლობაში არა აქვთ შაქრის ფხვნილი, დაფქვილი მარილი და სხვ. ეს ფაქტები მოწმობენ, რომ ყოველდღიური მოთხოვნილების საქონლით ვაჭრობის გეგმის ჩაშლა წალკის რაიონის კოოპერატორთა უხეირო მუშაობით აიხსნება. მიუხედავად იმისა, რომ მომხმარებელი მოითხოვს, სავაჭროებში ამ საქონელს მაინც ვერ ნახავთ.

წალკის რაიონის მთელ რიგ სავაჭროებში არის შემთხვევები, როდესაც მომხმარებელთ ზომა-წონაში ატყუებენ. მაგალითად, ზოგან საწონების უჭონლობის გამო ხმარობენ კვერცხებს, პაპიროსის ღილოფებს და სხვ.

ძალიან ცუდად მოწყობილია სასადილოები, წალკის სასადილო ყოვლად აღმაშფოთებელ მდგომარეობაშია; შენობა ცუდია, შიგ უსუფთაობაა და სხვ.

საქ. კ.პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა თავისი დადგენილებით წალკის რაიონში სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაობის შესახებ, დასახა მთელი რიგი ღონისძიებანი, რომელთა პრაქტიკაში გატარებითაც ერთხელ და სამუდამოდ ბოლო უნდა მოეღოს ყველა აღნიშნულ უმსგავსობასა და დამახინჯებას.

წალკის რაიონში სამომხმარებლო კოოპერაციის მუშაობა თავისი მოწოდების სიმაღლეზე უნდა დადგეს.

ლი.

შ. ღაღიანი საქ. კვლევითი ზოოტექნიკური ინსტიტუტის დირექტორი

კვლევითი ზოოტექნიკური მუშაობა საქართველოში

ოქტომბრის დიდ რევოლუციამდე საქართველოს ერთი კვლეევითი დაწესებულებაც არ მოეპოვებოდა მეცხოველეობის დარგში.

მეცხოველეობის საცდელი სადგური საქართველოში პირველად 1928 წელს დაარსდა ქ. თბილისში. 1931 წელს ეს სადგური, მისი საქმიანობის გაფართოების გამო, გადაკეთდა ა-კ. მეცხოველეობის კვლევით ინსტიტუტად, რომელსაც ამავე დროს რესპუბლიკური სადგურის მოვალეობაც დაეკისრა.

ამჟამად საკ. კ. პ. (ბ) ა-კ სამხარეო კომიტეტისა და ა.-კ სახკომსაბჭოს დადგენილებათა თანახმად, ხსენებული ინსტიტუტი რეორგანიზებულია საქართველოს მეცხოველეობის კვლევით ინსტიტუტად და გადაეცა საქართველოს მიწსახკომის გამგებლობაში.

საქართველოს მეცხოველეობის კვლევითი ინსტიტუტის მიზანდასახულობას წარმოადგენს წარმოებისათვის და პრაქტიკული საქმიანობის ყველი დარგისათვის მტკიცე მეცნიერული ბაზის დადგენა და განმტკიცება, მეცნიერული კვლევა-შესწავლა და დამუშავება ისეთი მნიშვნელოვანი საკითხებისა, როგორიც არის: მეცხოველეობის რაცხობრივი ზრდა, საკვები ბაზის ორგანიზაცია და გაფართოება, საქონლის კვებისა და მონაგარის გამოზრდის რაციონალიზაცია, მეცხოველეობის პროდუქტთა ხარისხობრივი გაუმჯობესება, მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევათა განზოგადება და წარმოებაში შთანერგვა და სხვ.

ინსტიტუტის მუშაობაში წამყვანია სას.-სამ. ცხოველთა მოშენების საკითხები, რომლებიც მიმართულია უმთავრესად ადგილობრივი საქონლის პოტენციისა და გაუმჯობესებული ჯიშების გამოვლინებისაკენ, გეგმური გამაუმჯობესებელი ჯიშების ადგილობრივ პირობებთან შეგუების დონის დადგენისაკენ და მეტიზაციის საფუძველზე ადგილობრივ პირობებთან შეგუებული დონის დადგენისაკენ.

ინსტიტუტის მუშაობა ორ ძირითად დარგში მიმდინარეობს: ა) ადგილობრივი ჯიშების ჯიშობრივი დახასიათება და ბ) ჯიშთა გაუმჯობესება.

ადგილობრივი ჯიშების ჯიშობრივი დახასიათების მიზანია ადგილობრივი ჯიშების ნამდვილი ღირებულების დადგენა, ჯიშის ნაკლოვანებათა გამოვლენა, ჯიშის ნამდვილი ისტორიის დადგენა, ჯიშის ნამდვილი სახელწოდების დადგენა, ჯიშის ნამდვილი სახელწოდების დადგენა, ჯიშის ნამდვილი სახელწოდების

Ленинградцы — ударники Сталинской конституции

Ленинградцы — ударники Сталинской конституции

Ленинградцы — ударники Сталинской конституции

Ленинградцы — ударники Сталинской конституции